

EDITORIAL

=====

AIXÍ NO ES FOMENTA L'AFICIÓ

L'organització del nostre Primer Concurs de Films d'Argument, ens ha permès viure de prop alguns aspectes del cinema amateur que practica-ment desconeixiem i que de no haver-los vist convertits en fets reals, dubtaríem encara de llur veracitat.

Es natural que quan una entitat convoca un concurs, acudíxi a les cases sumministradores de material, sol·licitant els premis a atorgar i es ben natural també que aquestes cases accedeixin als desigs dels demanants, cedint una copa, material, etc. Varis han estat els establi-ments que hem visitat i tenim la satisfacció de consignar ací que la ma-joria d'ells donaren complerta bona acollida a les nostres aspiracions, asso ciant-se amablement a l'èxit del nostre primer concurs; però no volem deixar passar per alt l'esmentar dos cassos ben depriments pel nostre ànim, màxim tractant-se de la primera vegada que sol·licitàvem una cooperació.

Quan es demana aquella cooperació es molt fàcil concedir-la o gene-gar-la, Sempre hem cregut en bona lògica que als establiments els inte-ressa vendre i que al concedir un obsequi fan el que vulgarment se'n diu matar dos pardals d'un sol tret, o sigui, contribuir a l'expansió de l'afició i fer quelcom de propaganda de llur material. Res tenim a dir dels visitats que des del primer moment ens han manifestat que no tenien ganes de contribuir al concurs, però que hauríem de dir d'aquells dos que ens han fet representar una sèrie de papers poc adients per a persones de serietat com nosaltres?

L'un després de fer-nos perdre un temps preciós, tenint-nos unes set-manes entre dues aigües i obligant-nos a fer uns tràmits d'una infan-tilitat aclaparadora, acaba enmudint com si ens tractéssim nosaltres d'un pobre que pica a la porta pidolant cinc cèntims i els de dins no els hi volen donar. L'altre, després d'haver donat una paraula, torna enrera al cap de més de vint dies, al·legant una excusa tan banal que no pot ésser-ho més. Tant costava, senyors, dir que no des del principi? Si en comptes d'ésser un CINEMATIC s'hagués tractat d'una A. C. A. o d'un C. E. D. C. hauríed procedit igual? A ben segur que no; els nos-tres establiments són prou coneguts per exposar-vos a certes aprecia-cions.

No oblideu, però, senyors dirigents, que el CINEMATIC pot arribar més endavant a ésser una agrupació de relleu, que pot guanyar-se un nom i que si bé mai hem de molestar-vos amb els nostres precs, també podrem prescindir dels mostres servais, encaminant-nos a altres indrets ont ens hem pogut fer càrrec de que saben compartib la defensa d'uns inte-ressos comercials amb una desinteressada ajuda al cinema amateur, i a més on saben tractar les persones com al que son, persones, no com a ninots inconscients d'un teatre de titelles.

=====

N. de la R.: Degut al excessiu treball que ha planat damunt els diri-gents del CINEMATIC amb motiu de l'organització del seu PRIMER CONCURS DE FILMS D'ARGUMENT, aquest Butlletí no ha pogut veure la llum durant els passats mesos de Desembre i Gener, per lo que preguem als socis i demés persones als qui interessa la publicació d'aquest, així com a les entitats germanes, que ens dispensin. Gràcies.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a complex and multifaceted story that spans centuries. It begins with the early Native American civilizations, such as the Mayans, Aztecs, and Incas, who built great empires in Central and South America. These civilizations were characterized by their advanced agriculture, architecture, and social structures. The Spanish conquistadors, led by figures like Christopher Columbus and Hernan Cortes, arrived in the Americas in the late 15th and early 16th centuries. They sought to establish colonies and spread Christianity, leading to the conquest of the Aztec and Inca empires. The Spanish colonies were then divided among various European powers, including France, Britain, and the Netherlands. In the 17th century, British settlers began to arrive in North America, seeking new opportunities and land. They established colonies along the eastern coast, which grew in size and importance. The colonies developed a sense of identity and self-governance, leading to the American Revolution in 1776. The revolution was a struggle for independence from British rule, resulting in the birth of the United States of America. The new nation faced numerous challenges, including territorial expansion, economic development, and political stability. The American Civil War (1861-1865) was a pivotal moment in the nation's history, as it resolved the issue of slavery and preserved the Union. Following the war, the United States experienced rapid growth and industrialization, becoming a global superpower. The 20th century saw the United States play a leading role in the world, including its involvement in World War II and the Cold War. Today, the United States remains a major power, facing new challenges and opportunities in the 21st century.

CAL RECTIFICAR ?

Any nou, vida nova, resa la dita popular, però, cal rectificar quan hom està plenament convençut del seu camí? Cal rectificar-lo perquè així ho mana la dita? Vertaderament, quan el camí emprés es bó, quan ja s'obiren en l'horitzó els ideals que hom persegueix, fóra contraproduent el rectificar, doncs ens exposaríem a perdre de vista lo que tan anhelem. Pot succeir que, també tot i no rectificant veiem com s'allunyan, com es van allunyant fins a perdre's de vista. Però, es que solsament es pot rectificar a principi d'any? Creu el cronista que tant es pot rectificar quan s'atravessa la canícula que quan s'està pujant la costa de gener.

Recent encara la ratificació de confiança a la Junta Directiva, ratificació que fou atorgada vist la tasca realitzada, cal rectificar? No! indubtablement no! Cert es que es diu que "es de savis canviar d'opinió", però també es cert que "val més boig conegut que saví per conèixer". Ara, tot justament ara, lo que cal no es rectificar, sinó prosseguir pel camí emprés, donar cím a l'àrdua labor de portar al CINEMATIC vers les altures del cinema amateur català. Fóra inversemblant que s'obligués a rectificar als qui han organitzat el PRIMER CONCURS DE FILMS D'ARGUMENT, pas 9,5 mm., actualment en lliquidació i que ha assenylat un triomf rotund en la història del nostre volgut CINEMATIC.

Que no es bó el camí que segueix el Club? Segons per a qui, no; aquests que no troben bó aquest camí, son els mateixos que encara estableixen muralles entre el cinema amateur i el professional, deixant apart les que ja senyalen les paraules amateur i professional dintre el camp econòmic.

No! nosaltres no rectificarem; el camí que portem, entenem que es el més adequat a les condicions del Club, i no el deixarem encara que ens tractin de "imitadors del professionalisme" i altres coses per l'estil.

ALEX GMONT.

C U R I O S I D A D

per O. P.

Uno de los vicios que mas arragadamente posee el hombre, es la curiosidad, y de ello nos encontraremos con solo salir a la calle, con un sin fin de casos que lo atestiguan; si hay unos obreros trabajando en la reparación de un cable, si solamente se trata de cambiar los rieles del tranvía, la curiosidad innata en el género humano se hallará plenamente demostrada en la cantidad de individuos que allí se están mirando como unos semejantes se ganan la vida.

Esta curiosidad tambien existe por lo que atañe a la cinematografía y es una plaga de las que más trabajo cuestan poderse librar. Tanto si es amateur como si es profesional, la gente, en donde ve una cámara, allí se arremolina, y aún si estuvieran calçados, ello podría pasar, pero lo malo del caso es que la mayoría de ellos, siempre, preguntan que película es aquella, que en que cine se estrenará, que si es un drama, que si una comedia, etc. etc. A veces sucede que se ponen delante de la cámara para que el operador les saque unos metros, o poner una mano y alargar la cabeza por detrás de los intérpretes para que luego se pueda ver en pantalla.

En cierta ocasión, me hallaba yo filmando una escena para una de mis películas en la que aparecía un coche y del que descendían al llegar a una de las más concurridas calles de esta ciudad, los intérpretes. Llegó el momento de empezar a rodar y con él llegó también

COLLABORACIÓN

Ante nos, vida nova, resta la dita popular, però, col·laborar...
donc hem estat plenament convençuts del seu camí? Col·laborar-lo...

Recentment heu estat la ratificació de confiança a la Junta Directiva...
ratificació que fou atorgada vint la tasca realitzada, col·laborar...

Que no es pot el camí que segueix el Club? Segons per a qui, no;
aquella que no troben de aquest camí, son els mateixos que encara en...

Noi nosaltres no rectificaríem; el camí que portem, entenem que es
el més adequat a les condicions del Club, i no el deixarem encara que...

ALEX GIMONT.

COLLABORACIÓN

per O. P.

Una de les coses que més extraordinàriament posseeix el home, es la cu-
ritat, i de ella nos enorgullemos con soló salir a la calle, con...

Però, aquesta també existeix per lo que ataca a la cinemategra-
fia y es una plaça de las que més traspasos cuestan poderse lliurar...

En aquest cas, me hauria yo fribando una escena para una de
las pel·lícules en la que apareixia un coche y del que quedaria el...

111
aglomeració de persones en rededor del sitió donde se filmaba la es-
cena, hasta que me ví obligado a acudir a la fuerza pública para que
hiciera circular a la gente.

Este caso no solamente me ha pasado a mí; estoy completamente se-
gura que habrá sucedido a todos los cineastas, tanto amateurs como
profesionales, que se hayan atrevido a rodar sus películas en plena
calle.

Como casi todas las cosas, esta tiene su reverso, es decir su par-
te buena; si no fuera por la curiosidad de ver una cosa nueva, de ver
una película que se ha visto impresionar, o de la cual se ha hecho
una campaña publicitaria inmensa, como se llegarían los salones de
estreno? de qué público podrían contar los amateurs para organizar
sus sesiones?

-----ooOoo-----
ESCENARIS, GUIONS I FILMS

Quan hom vol fer un film d'argument, ha de començar per triarse l'
escenari ó argument, l'ha d'adaptar, ha de fer el corresponent guió,
ha d'escollir els decorats o llocs ont es desentrotlla l'acció, ha de
buscar-se els personatges, i solsament després d'haver fet tot això -
que tant pot ésser que ho tingui en un mes com en un any - es quan
pot donar principi als treballs de filmació, després d'haver-se pro-
curat un bon operador. Amb tot això queda explicat quins son els pre-
paratius que cal fer quan un hom es posa al cap el fer un film d'ar-
gument; tots aquests premilinars han d'ésser tractats amb calma i amb
tranquil·litat, car en un film preparat de pressa i cuita-corrents, sem-
pre s'hi troba a faltar quelcom que tan pot ésser de molta importàn-
cia com un petit detalllet que casi no es veu. Fem, doncs, aquests pre-
milinars, objecte d'un llarg estudi.

Es indubtable que el que costa menys, es el primer; un argument,
si es que no s'agafa d'una novel·la, d'una obra de teatre, etc., una
ment humana el troba tot seguit. La presència d'un en el moment pre-
cís d'un accident propi del tràfec d'una ciutat, la visió d'una dona,
morena o rossa, segons el gust de cadascú -, la contemplació d'unes
criatures desamparades, el veure volar un capell, de reultes d'un cop
de vent, en fi, qualsevol cosa pot donar l'idea d'un argument, argu-
ment que es va teixint en el cervell tot treballant ó caminant, i mes
encara quan s'està voltat de quietut.

Bé, donem per triat l'argument; ara cal que aquest reuneixi unes
condicions: que sigui lògic, que estigui a l'abast de les disposicions
d'un el poguer-lo transportar al llenç, i sobre tot que no s'aparti
del bon gust i del respecte degut al públic, car si bé es cert que l'
amateur filma de cara a sí mateix, això no el disculpa de fer films
poca-soltes i de mal gust, com desgraciadament ja hem vist en les pam-
talles amateurs catalanes.

Anem ara per l'adaptació; si l'argument es inèdit, aquesta feina
haurà anat junt amb la confecció d'aquest; si no es així, cal fer-ne
un estudi detingut de l'argument, desglossant escena per escena, per
a dotar-lo d'un sentit cinematogràfic. Sidney Franklin, notable di-
rector de Hollywood, dona una interessant descripció de com ha d'és-
ser feta una adaptació. Escontam-lo:

=Un director pot fer quelcom de bo si té una bona pauta; si l'a-
daptació cinematogràfica és dolenta, solament el fat sap què en sor-
tirà, per capaç que sigui el seu realitzador. En el primer temps del
cinema cada departament d'un cos de producció treballava separat. El
mètode d'ajuntar els seus esforços, el mateix que el resultat final

aglomeración de personas en rededor del sitio donde se filmaba la es-
cena, hasta que me vi obligado a acudir a la fuerza pública para que
hiciera circular a la gente.
Hate caso no solamente me ha pasado a mí; estoy completamente se-
guro que habrá sucedido a todos los cineastas, tanto amateurs como
profesionales, que se hayan atrevido a rodar sus películas en plena
calle.

Como casi todas las cosas, esta táctica su revérbero, es decir su par-
te buena; si no fuera por la curiosidad de ver una cosa nueva, de ver
una película que se ha visto impregnada, o de la cual se ha hecho
una campaña publicitaria inmensa, como se llegan a las sesiones de
estrano? de qué público podrían contar los amateurs para organizar
sus sesiones?

-----00000-----

ESCRIBANIS, GUIONIS I FILMS

Quan hom vol fer un film d'argument, ha de començar per triar-ne l'
escenari d'argument, l'ha d'adaptar, ha de fer el corresponent guió,
ha d'escollir els decorats o llocs on se desenvoluparà l'acció, ha de
buscar-se els personatges, i solament després d'haver fet tot això -
que tant pot ésser que ho tingui en un mes com en un any - es quan
pot donar principi als treballs de filmació, després d'haver-se pro-
curat un bon operador. Amb tot això queda explicat quina cosa és pre-
parativa que cal fer quan un hom es posa al cap el fer un film d'ar-
gument; tota aquesta preparativa han d'ésser tractada amb calma i em-
plaçament, car en un film propiament de pressa i corrents, sem-
pre s'hi troba a faltar quelcom que tan pot ésser de molta importan-
cia com un petit detall que casi no es veu. Fem, doncs, aquesta pre-
parativa, objecte d'un llarg estudi.

Es inevitable que el que costa menys, és el primer; un argument,
at es que no s'agita d'una novel·la, d'una obra de teatre, etc., una
ment humana el troba tot seguit. La pressió d'un en el moment pre-
cís d'un accident propi del tràfic d'una ciutat, la visió d'una dona
y morosa o rossa, segons el gust de cadascú - la contemplació d'unes
cristalles desamparades, el veure voler un capell, de revistes d'un cop
de vent, etc., qualsevol cosa pot donar l'idea d'un argument, algu-
ment que es veu tant en el cervell tot treballant i caminant, i mes
encara quan s'està voltat de quietut.

Bé, donem per triat l'argument; ara cal que aquest tenni les unes
condicions: que sigui lògic, que estigui al l'abast de les disposicions
d'un el poder-lo transportar al lloc, i sobre tot que no s'aparti
del bon gust i del respecte degut al públic, car si bé és cert que l'
amateur filma de cara a el mateix, això no el disculpa de fer films
poca-sentits i de mal gust, com desgraciadament ja hem vist en les per-
talles amateurs catalanes.

Ara ara per l'adaptació; al l'argument es indit, aquesta feina
haurà anat junt amb la selecció d'adact, si no es així, cal fer-ne
un estudi detallat de l'argument, desfogant encara per escena, per
a dotar-lo d'un sentit cinematogràfic. Sidney Franklin, notable di-
rector de Hollywood, dona una interessant descripció de com ha d'éss-
er feta una adaptació. Escrivem-lo:

Un director pot fer qualsem de bo at té una bona pauta; al l'e-
daptació cinematogràfica és dolenta, solament el fet sap que un sor-
tita, per o que que sigui el seu resultat. En el primer temps del
cinema cada copament d'un cos de producció treballava separat. El
mètode d'ajuntar els seus esforços, el mateix que el resultat final

era simplement fortuit. Fa relativament poc temps que el director i l'argumentista han descobert l'inapreciable valor de la col.laboració. A Samuel Goldwyn, es deu l'haver inicat aquest sistema. **THE ANGEL DE LAS TINIEBLAS**, protagonitzada per Merle Oberón, Frederick March i Herbert Marshall, servirà d'exemple per a il·lustrar aquest notable avanç.

=Durant deu setmanes, Lilian Hellman, Mordaunt Shairp i jo ens tancàrem dins una cambra, asseguts davant una taula de generoses proporcions, però desproveïda per complet de papers, parlàrem, parlàrem i parlàrem. Ni una sola escena, ni una sola línia, fou escrita en paper. Des de les nou fins a les sis de la tarda analitzàvem i discutíem la història. Encara un de nosaltres no aconseguia traçar completament una escena que un altre ja la trossejava amb les seves observacions.

=Tant vam traçar i trossejar que arribà un moment què, saturats per complet de les peculiaritats dels personatges de l'obra i dels problemes que aquesta ofería, pensàrem si el nostre juí i perspectives tenien o no la fermesa deguda. Però, almenys estàvem segurs que quan la història agafés, finalment, cos en el guió, posseïria unitat i realisme. I jo sabia que quan arribés el moment de començar la meua vertadera tasca, de dirigir els artistes davant la cambra, no hi hauria necessitat d'alteracions d'importància. El sentit comú d'aquest mètode és obvi i ràpidament guanya terreny a Hollywood.=

Ara reflexioneu: si els professionals, els que sols tenen d'aixecar un dit per a que al seu voltant acudeixi una multitud d'obres de totes menes, els qui disposen de capitals fabulosos per esmerçar en llurs produccions, ells, pels quals no existeix la paraula **IMPOSSIBLE**, procedeixen d'aital faísó, que serà lo que han - hem, millor dit - de fer els amateurs.

Per què pogueu veure quins son els efectes d'una mala adaptació, us citaré un parell de d'assos: un de professional i un d'amateur. L'insigne novel·lista Blasco Ibàñez va escriure una obra - **ENTRE NARANJOS** - el primer tipus de la qual es una gran cantatriu d'òpera enamoradíssima de les obres de Wagner; l'acció es desenrotlla a Alcira i una de les escenes cabdals es l'encontre de galan i dama jove en ocasió d'una inundació motivada per la creixuda del Júcar. Al fer l'adaptació, desapareix la cantant per deixar lloc a una noia orfe que va a viure amb una tia seva que té la caseta arran d'un torrent, torrent que apareix en substitució de l'inundació que figura en la novel·la, suprimint, al obrar d'aquesta faísó, una sèrie d'escenes interessantíssimes. A més, en l'obra l'heroïna resisteix els atacs del galan i en una ocasió arriba fins a llençar-lo en terra, posar-li en peu al damunt del pit tot entonant un brillant cant de victòria de l'òpera La Walkyria; en canvi, en el film, i com és natural en l'adaptació preliminar, la dama jove cau gojosa tot seguit en braços del galan. Aquesta pel·lícula es de la Metro-Goldwyn i fou la primera en que Greta Garbo, que apareix en aquest film amb Ricardo Cortez i Gertrude Olmstead, interpretà el primer paper; crec, si malament no recordo, que aquest film el va dirigir Clarence Brown.

L'altre cas es el següent: Un cineïsta em demanà un argument - abans vaig d'aclarar que aquest cas l'he viscut jo mateix - doncs pensava fer un film; vaig escriure'l i donar-li, i tot esperant que m'avisés per a discutir algunes coses, em sorpren l'invitació per a veure, ja, aquell film. Resultat: que aquell argument que jo veia al llenç no tenia ni cara ni ulls; conservava, cert és, algunes coses, però en canvi n'havien suprimit d'altres i anyadit algunes d'inèdites, fent tot junt un conglomerat d'escenes que restaven al film la lògica necessària. Vaig estar temptat d'indiar a aquell bineïsta que suprimís el meu nom, però, ben pensat, vaig deixar-ho córrer tot fent-me el pensament de no accedir mai més a cap petició d'aquell amateur.

era simplement fortuit. Et relativement peu temps que el director i l'argumentari han descobert l'inapreciable valor de la col·laboració. A Samuel Goldwyn, es deu l'haver iniciat aquest sistema. EN LA REL DE LAS TINIÉBLAS, protagonitzada per Merle Oberon, Frederick March i Herbert Marshall, serviria d'exemple per a il·lustrar aquest notable avanç.

—Durant deu setmanes, William Hellman, Nordwurt Sharp i jo ens tancàrem dins una cambra, asseguts davant una taula de generoses proporcions, però desproveïda per complet de papers, penlons, parís-tem i parlatem. Ni una sola escena, ni una sola línia, fou escrita en paper. Des de les nou fins a les sis de la tarda analitzàvem i discutíem la història. Hincera un de nosaltres no aconseguia traçar completament una escena que un altre ja la trobava amb les seves observacions.

—Tant vam treballar i trobar que arribà un moment que, saturats per complet de les peculiaritats dels personatges de l'obra i dels problemes que aquesta oferia, pensàvem al el nostre jut i perspecti-ves tenien o no la fermesa deguda. Però, almenys estàvem segurs que quan la història s'agués, finalment, com en el gènere, possiblement unitat i realisme. I jo sabia que quan arribés el moment de començar la me-va verdadera tasca, de dirigir els artistes davant la cambra, no hi hauria necessitat d'alteracions d'importància. El sentit comú d'aquest mètode és cavi i ràpidament guanyava terreny a Hollywood.

Ara reflexionem: si els professionals, els que solen tenir d'altre- car en dit per a que al seu voltant s'acumuli una multitud d'obres de totes menes, els qui disposen de capitals fabulosos per empenyor en llurs produccions, ells, dels quals no existeix la paraula IMPRO- SIBIL, procedeixen d'altre talad, que serà lo que han — hem, millor dit — de fer els amateurs.

Per què poguem veure quins són els efectes d'una mala adaptació, us citare un parell de dades: un de professionals i un d'amateur. L'última novel·lista Hispà va escriure una obra — MENTRE NA- RANJOS — el primer tipus de la qual es una gran cantària d'òpera enamatada de les obres de Wagner; l'acord es desentrellia a Alci- re i una de les escenes cabdals es l'encontre de Galan i dama Jove en ocasió d'una inundació motivada per la crecuda del Júcar. Al fer l'adaptació, desapareix la cantària per deixar lloc a una nota orfe que va a viure amb una tia seva que té la caseta arreu d'un torrent, torrent que apareix en estatutic de l'inundació que figura en la no- vela, suprimint, el obrar d'aquesta talad, una sèrie d'escenes in- teressantíssimes. A més, en l'obra l'heroïna resisteix els atacs del Galan i en una ocasió arriba fins a llençar-lo en terra, posant-li en pau al damunt del pit tot entonant un brillant cant de victòria de l'òpera La Walkiria; en canvi, en el film, i com és natural en l'adap- tació preliminar, la dama Jove cau gotosa tot seguit en braços del Galan. Aquesta pel·lícula es de la Metro-Goldwyn i fou la primera en que Greta Garbo, que apareix en aquest film amb Ricardo Cortez i Ger- trude Oimsted, interpretà el primer paper; orcs, si malament no re- cordo, que aquest film el va dirigir Clarence Brown.

L'última cas es el següent: Un cineasta em demanà un argument — a- bans hagué d'afegir que aquest cas l'he vingut jo mateix — doncs pen- sava fer un film; vaig escriure'l i donar-li, i tot esperant que m'ar- vides per a discutir algunes coses, em sorpren l'invitació per a veu- re, ja, supel·li film. Resultat: que aquell argument que jo veia al film no tenia ni cara ni alia; conservava, cert és, algunes coses, però en canvi n'havien suprimit d'altres i arribat algunes d'indubi- tes, fent tot junt un conjunt d'escenes que restaven al film la lògica necessària. Vaig estar temptat d'indicar a aquell cineasta que suprimís el meu nom, però, ben pensat, vaig deixar-ho córrer tot fent- me el pensament de no accedir mai més a cap petició d'aquell amateur.

Com és natural no puc dir-vos ni tan sols el nom del film en qüestió, doncs això no fària propi d'una persona civilitzada.

Guions. El guió, cada cineïsta el fa a la seva manera; hi ha qui el fa en paper senzill i amb mitges paraules; hi ha, també, qui en fa un per cada actor deixant apart els del director, ajudant, operador, etc. Es fa de la manera que es vulgui, un guió ha d'ésser detallat, precís, sense enfarfegaments literaris ni de cap mena; en ell hi ha de figurar acció, diàlec, metratge, classe de plànol, indicacions tècniques, etc. Un dels mètodes més emprats en la confecció de guions es aquest: s'agafa l'argument i es classifica en "decorats" (o llocs on passa l'acció) i es numeren; una vegada enllestida aquesta classificació se'n fa una altre d'escenes i és aleshores, un cop llesta ja aquesta segona classificació, quan es desglosen les escenes en plànols, anotant-los en el guió correlativament. Aquest mètode té, com tots, els seus ventatges i les seves desventatges, car si bé, emparant-lo, es dificil que us descuideu alguna escena, en canvi, i sobretot, si es tracta d'un film de regulars dimensions, al hora del muntatge us veureu negres, si abans no us preneu la molèstia d'anotar-vos en el mateix guió, un extracte que digui que després de l'escena 3 del decorat C ve l'escena 1 del decorat M, posem per cas, i així successivament. Un mètode, bastant senzill i que quan arriba l' hora de fer funcionar l'empalmadora i l'acetona us donarà ajut eficaç, es aquest: al anar a procedir a la confecció del guió, atreu els ulls, volteu-vos de solitud i mentalment, presencieu la projecció d'aquell argument; aleshores no heu de fer sino transportar tota aquells plànols, aquells "gags", al paper; un cop desglosada, plànol per plànol, la vostra pel·lícula, cal posar en el guió els detalls complementaris com son numeració correlativa dels plànols, indicacions tècniques, classe de plànol, metratge i diàlec. Després, a fi i efecte de no descuidar-vos algun plànol i tingueu d'efectuar per culpa d'això, un nou desplaçament - i consti que us parlo per experiència - llegiu el guió i preneu nota de que els plànols 34, 35, 48, 73, etc. passen a tal lloc, i els 29, 30, 58 etc, a tal altre, és a dir, una classificació de decorats amb el número de cada un dels plànols que s'han de rodar en ell. Aquests son els mètodes més emprats, això no vol dir que us aconselli precisament aquests, doncs n'hi han d'altres - molts d'altres - i que no detallo per no fer-me pesat.

(Seguirà en el pròxim número)

CRITH & COHN

-----00000-----

UN ESTABLIMENT PELS AMATEURS

Un establiment dedicat exclusivament als cineïstes amateurs, es va obrir el passat mes de Gener a la nostra ciutat, però no un establiment més, no, sino un establiment UNIC ont tots els amateurs, siguin del matí que siguin, trobaran bona acollida i tindran a la seva disposició totes les dependències de la casa com son sala de projeccions, laboratori, estudi per a filmar, taller de reparacions, sala de muntatge, consultori tècnic, impressió de films i CINEMA SONOR!!; així tal com sona, CINEMA SONOR PER A AFICIONATS.

També es dedica aquest establiment a la venda d'aparells i accessoris, lloguer de films de 9,5 i 16 mm.; i com a compendi de totes aquestes activitats mesmerament ressenyades ací, CINEMATOGRAFIA AMATEUR - que aquest és el nom de l'establiment en qüestió - editarà una revista mensual que portarà per nom PROJECTOR, i serà un butlletí, que es podrà obtenir gratuïtament i en el qual trobarà un ajut tècnic i artístic.

Aquest establiment, encara que sigui el mateix que hi havia fins ara al carrer de Balma, es pot ben dir que és nou. I força falta que hi feia a la nostra ciutat!!

Com és natural no puc dir-vos ni tan sols el nom del film en qüestió, doncs això no forma part d'una persona oficialitzada.

Generalment, el guió, cada minut el fa a la seva manera; hi ha del que en paper s'empenh a amb mites parables; hi ha, també, el que és un paper escrit de tant en tant per als directors, estudiant, operadors, etc. És fàcil de la manera que es veu, un guió ha d'esser de tallat, precís, sense enfortiments literaris ni de cap mena; en ell hi ha de figurar acció, diàlegs, metatexte, càpsules de plànol, indicacions tècniques, etc. Un dels mètodes més emprats en la confecció de guions es aquest: s'agafa l'argument i es classifica en "decorats" (o llocs on passa l'acció) i es numeren; una vegada enllistats aquests es classifiquen de nou en una altra d'escenes i de aleshores, un cop llista ja aquesta segona classificació, quan es desfilen les escenes en plànol, anotant-los en el guió correlatiu. Aquest mètode té, com tots, les seves ventajoses i les seves desventajoses, car al bé, empenh-lo, és difícil que es descrigui alguns escenes, en canvi, i aconsegueix, si es tracta d'un film de regulars dimensions, elhora del muntatge ha venen metges, si a més no se prenien les molèsties d'anticar-vos en el mateix guió, un extructe que digui que després de l'escena 3 del decorat 6 ve l'escena 1 del decorat M, posen per cas, i així successivament. Un mètode, bastant senzill i que gran ajuda l'hora de fer l'anàlisi l'empenhador i l'escena ha donat el resultat, és aquest: al arar a procedir a la confecció del guió, s'anomenen els mites, voltes-vos de sol i mentalment, presenten la projecció d'aquell argument; aleshores no heu de fer sino transcriure tota aquella plànol, aquells "gags", el paper; un cop desfilades, plànol per plànol, la vostra pel·lícula, cal posar en el guió els detalls complementaris com son numeració correlativa dels plànols, indicacions tècniques, classe de plànol, metatexte i diàlegs. Després, a fi i efecte de no desconfiar-vos algun plànol a virgules d'efectuar per culpa d'algú, un nou desplaçament - i canvi que us parlo per experiència - llogin el guió i prenen nota de que els plànols 34, 35, 36, 37, etc. passen a tal lloc, i els 39, 30, 38 etc, a tal altre, és a dir, una classificació de decorats amb el número de cada un dels plànols que s'han de rodar en ell. Aquesta son els mètodes més emprats, això no vol dir que us aconselli precisament aquesta, doncs hi ha d'altres - molts d'altres - i que no desenvollo per no fer-me pesat.

(Seguirà en el pròxim número)

CRITH & COHEN

UN NOU ESTABLIMENT PER ALS AMATEURS

Un establiment dedicat exclusivament als cineastes amateurs, es va obrir el passat mes de Gener a la nostra ciutat, però no un establiment més, no, sino un establiment UNIC ont tots els amateurs, sigui del mateix que sigui, trobaran bona acollida i tindrán a la seva disposició totes les dependències de la casa com son sala de projeccions, laboratori, estudi per a filmar, taller de reparacions, sala de muntatge, consultor tècnic, impremta de films i CINEMA 35-MILLÍMETRES, així tal com sona, CINEMA 35-MILLÍMETRES A AFICIONATS.

També es dedica aquest establiment a la venda d'aparats i accesoris, lloguer de films de 9,5 i 16 mm.; i com a complement de totes aquestes activitats macomament ressenyades a la CINEMATOGRAFIA A-MATEUR - que a més és el nom de l'establiment en qüestió - editarà una revista mensual que portarà per nom PHOTOFILM, i serà un butlletí, el que es podrà obtenir gratuïtament i en el qual trobaré un sítio tècnic i artístic.

Aquest establiment, encara que sigui el mateix que hi havia fins ara al carrer de Balnear, es pot ben dir que és nou. I forces fàcil que hi fere a la nostra ciutat.

- = N O T I C I A R I - =

DEL NOSTRE CONCURS DE FILMS D'ARGUMENT: Pel nostre Primer Concurs de Films d'argument, pas 9,5 mm. que hem organitzat per enguany, s'han rebut les següents pel·lícules: ANY NOU, CABALLEROS A LA MODERNA, EGOISME, LA CONQUISTA DE ELENA, LES AVENTURA DE SITU, PER TERRES DE L'AFRICA, TIN, L'INTREBET i UN PANTALON PARA DOS, lo que suma un total de vuit films i representa a l'en-senps un esclatant èxit pel CINEMATIC CLUB AMATEUR.

Per lo que que atany als premis l'èxit no ha estat menys lluit, doncs han ofert premis, a més del que, com es natural, ofereix el Club, les següents cases: BOLEX-PAILLARD, CINEMATOGRAFIA AMATEUR, EUMIG i LLUIS BALTA Suc. de BALTA & RIBA; i els coneguts cineïstes MIQUEL IGLESIAS i JOAN CASALS.

La distribució d'aquests premis és, per ara, la que segueix:

- PREMI CINEMATIC CLUB AMATEUR, al millor film del Concurs
- PREMI BOLEX - PAILLARD, al millor film d'un soci del C.C.A.
- PREMI LLUIS BALTA, a la millor DIRECCIÓ
- PREMI EUMIG, al millor argument
- PREMI CINEMATOGRAFIA AMATEUR, a la millor fotografia
- PREMI JOAN CASALS, a la millor interpretació (home)
- PREMI MIQUEL IGLESIAS, a la millor interpretació (dona)

La J.D. va creure oportú, degut al període electoral suara acabat, aplaçar la reunió del Jurat, però de totes maneres podem assegurar que dintre de breus dies aquest es reunirà i el fall serà fet públic dintre de la primera quinzena del proper mes de Març.

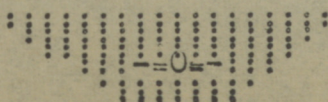
BAIXES: Per entrar de plé en lo que disposa l'article 20 dels nostres Reglaments, han estat baixa d'aquest Club les senyoretes Na Maria Raluy i Na Julia Raluy, lo que fem avinent a tots els nostres associats.

DEPARTAMENT TÈCNIC: Aquest Departament ha vist engrossir la llista del seu material amb l'adquisició d'un aparell doble que servirà per sincronitzar els films que es projectin.

LA PROPERA PEL·LÍCULA DEL C.C.A.: Per a la propera pel·lícula que rodarà el CINEMATIC CLUB AMATEUR, la J. D. d'aquest està donant els últims tocs a les bases que regiran el concurs d'arguments que s'obrirà oportunament. L'argument premiat serà el de la pel·lícula que produirà el Club.

EL PRÓXIM NÚMERO D'AQUESTA PUBLICACIÓ: Per a solemnitzar l'èxit que ha assolit el nostre Concurs i per a donar amplia informació del mateix, la Comissió estudia la confecció d'un número extraordinari que contindrà a més dels treballs de col·laboració, una relació de lo que son els films presentats al nostre Concurs, relació que serà feta pel conegut crític, soci del C.C.A., Crith & Cohn.

AVIS INTERESSANTÍSSIM: La Comissió Redactora d'aquest Butlletí, es complau en recordar a tots els socis del CINEMATIC CLUB AMATEUR, que admet tots els escrits - sien escrits en llengua catalana o castellana - que vulguin donar-li per a la seva publicació, sempre, però, que no estiguin fora dels fins que persegueix el Club. Tots els originals rebuts abans del dia 30 de cada mes, seran publicats en el Butlletí del mes següent, però els que es rebin després d'aquella data, restaran en cartera fins al número següent.

- - NOTICIA - -

DEL NUESTRO CONCURSO DE FILMS D'ARGUMENT: Pel nostre Primer Concurs de films d'argument, s'han rebut les següents pel·lícules: ANTONI CARABALLAS A LA NOCTURNA, MOISSE, LA CONQUISTA DE ENANA, LES AVATURS DE SITU, PER TERRES DE L'AFRICA, TIN, L'INTERMIT, I UN PASTA-LOW TATA DOL. Jo que com a hotel de vuit calaixos represento a l'entrega un esbaltant exte pel CINEMATIC CLUB AMATEUR.

Per lo que s'han atorgat els premis i'ls d'alt no han estat menys il·lustrats han ofert premis a més del que, com es natural, ofereix el Club. Les següents cases: BOREX-PAILLARD, CINEMATOGRAFIA AMATEUR, EUMIG I ALFONS BATA SOC. de BATA & RIBA: i els coneguts cineastes MIGUEL IGLESIAS I JOAN CASALS.

La distribució d'aquests premis és, per ara, la que segueix:
 PREMI CINEMATIC CLUB AMATEUR, el millor film del Concurs
 PREMI BOREX - PAILLARD, el millor film d'un soci del C.C.A.
 PREMI ALFONS BATA, a la millor direcció
 PREMI EUMIG, el millor argument
 PREMI CINEMATOGRAFIA AMATEUR, a la millor fotografia
 PREMI JOAN CASALS, a la millor interpretació (home)
 PREMI MIGUEL IGLESIAS, a la millor interpretació (dona)

La 1.ª va ser oportuna, degut al període electoral s'havia acabat, pel·lícula de renom del Turó, però de totes maneres podien assegurar que dintre de pocs dies aquest es remunera i el fall serà fet públic dins de la primera quinzena del proper mes de Març.

REGLAS: Per entrar de ple en lo que diaposes l'article 20 dels nostres Reglaments, han estat baixa d'aquest Club les senyoretas de Maria Rely i Ma Julia Rely, lo que rem avinent a tots els nostres associates.

DEPARTAMENT TÈCNIC: Aquest Departament ha vist engrandir la llista del seu material amb l'adquisició d'un aparell doble que servirà per sincronitzar els films que es projecten.

LA PROPIA PEL·LÍCULA DEL C.C.A.: Per a la propera pel·lícula que rodarà el CINEMATIC CLUB AMATEUR, darré el CINEMATIC CLUB AMATEUR, la 1.ª d'aquest està donant els ultims tocs a les bases que regiran el concurs d'argument que s'obrirà oportunament. L'argument presentat el de la pel·lícula que produirà el Club.

EL PRIMER NÚMERO D'AGENDA PUBLICACIÓ: Per a solemnitzar l'èxit que ha assolit el nostre Concurs i per a donar a conèixer el material del mateix, la Comissió encarregada la col·lecció d'un número extraordinari que contindrà a més dels treballs de col·laboració, una relació de lo que son els films presents al nostre Concurs, relació que farà de la propera crítica, soci del C.C.A. A. G. G. & Co.

LA INTERESSANTISSIMA: La Comissió Redactora d'aquest Butlletí, es compla en recordar a tots els socis del CINEMATIC CLUB AMATEUR, que admet tots els escrits - aien escrits en llengua catalana o castellana - que vulguin donar-li per a la seva publicació, sempre, però, que no estiguin fora dels límits que corresponen al Club. Tots els originals rebuts abans del dia 30 de cada mes, seran publicats en el Butlletí del mes següent, però els que es reben després d'aquella data, restaran en cartera fins al número següent.